

26 Ιανουαρίου 2016

Η Πανήγυρις του αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω στο Βελβεντό (Παπαδάσκαλος Κωνσταντίνος Ι. Κώστας)

/ [Πεμπτούσια](#)

Με κατάνυξη η εορτή του αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω στο Βελβεντό

Μέσα σε κλίμα κατάνυξης και με τη συμμετοχή πολλού λαού (κληρικών και λαϊκών) γιορτάστηκε (22 και 23-1-2016) η μνήμη του αγίου Διονυσίου του εν Ολύμπω στο Βελβεντό με επίκεντρο τον ομώνυμο ιερό ναό.

Οι ιερές Ακολουθίες ξεκίνησαν το Εσπέρας της 22ας Ιαν. με Εσπερινό, Αρτοκλασία και ευλογία κολλύβων στη μνήμη του εορταζόμενου αγίου. Συνεχίστηκαν το πρωί της 23^{ης} Ιαν. με την τέλεση της Λιτής, του Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας στο τέλος της οποίας ευλογήθηκε η πίτα του αγίου και μοιράστηκε στο εκκλησίασμα. Το φλουρί "έπεσε" στην Αντωνία Δ. Στεφανοπούλου. Ακολούθησε το εορταστικό κέρασμα και παρατέθηκε τράπεζα στο αρχονταρίκι για τον άγιο. Η ιερή πανήγυρη ολοκληρώθηκε το Εσπέρας της 23^{ης} με Παράκληση στον άγιο Διονύσιο εν Ολύμπω και κτιτορικό μνημόσυνο.

Η πορεία του αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω σε αδρές γραμμές: Ο άγιος γεννήθηκε λίγο πριν το 1.500 μ.Χ. στη Σκλάταινα της Καρδίτσας (τη σημερινή Δρακότρυπα). Οι κυριότεροι σταθμοί στο βίο του είναι τα Μετέωρα, το Άγιον Όρος (Ηγούμενος

στη Μονή Φιλοθέου), το Μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου Βέροιας (το 1524), που ως Ηγούμενος το ανασυντάσσει και το κάνει κοινόβιο και ο Όλυμπος. Στον Όλυμπο χτίζει το Μοναστήρι της Αγίας Τριάδας (1542), το λειτουργεί κοινόβιο και σ' αυτό ολοκληρώνει στις 23 Ιανουαρίου τον οσιακό βίο του.

Στον άγιο Διονύσιο βρήκε απόλυτη εφαρμογή ο λειτουργικός λόγος: “και δος ημίν εν οσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τας ημέρας της ζωής ημών. (Ευχή Θ. Λειτουργίας).

Ο άγιος Διονύσιος ο εν Ολύμπω υπήρξε θερμός υποστηρικτής του κοινόβιου και ήταν νηπτικός μοναχός, συνεχιστής της ησυχαστικής παράδοσης που καλλιέργησε στον Τίμιο Πρόδρομο της Βέροιας (έτος 1330 κ. εξής) ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς.

Φωτο: Βασίλης Κώστας

Η περιοχή μας (όλα τα παραποτάμια του Αλιάκμονα πεδινά και ορεινότερα χωριά) σχετίζεται με το πρόσωπο του αγίου Διονυσίου απ' όταν αυτός ήταν Ηγούμενος (το 1524) στο Μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου της Βέροιας. Διότι "ο Άγιος δεν παρέλειπε να περιέρχεται, σαν άλλος Πρόδρομος του Πατροκοσμά, τα γύρω χωριά, για να κηρύξη, να εξομολογήσει και να στηρίξει τους σκλαβωμένους Έλληνες. Είχε απέραντη αγάπη για τον λαό. Αγκάλιαζε τους πάντας και τους βοηθούσε πνευματικά και υλικά. Όταν τον επλησίαζε κανείς, είχε την αίσθηση ότι πλησιάζει τον ίδιο τον Χριστό" (Ασματική Ακολουθία του Οσίου, έκδοση Ιεράς Μονής Αγίου Διονυσίου εν Ολύμπω, σελ. 11).

Οι γιαγιάδες μας, διηγούνται για τα πολυήμερα ταξίδια με τα γαϊδουράκια και τα άλογα του καιρού εκείνου, από τα χωριά μας (Βελβεντό, Παλαιογράτσανο, Σκούλιαρη, Καταφύγι, Πολύφυτο) στο Μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου Βέροιας και στο Μοναστήρι του Ολύμπου για να τιμήσουν τον Άγιο. Σ' αυτή τη μακράιωνη λαϊκή παράδοση και σχέση των τοπικών πληθυσμών με τον άγιο Διονύσιο οφείλεται η θεμελίωση, ανέγερση και αποπεράτωση του ιερού ενοριακού ναού στο Βελβεντό αφιερωμένου στον άγιο Διονύσιο εν Ολύμπω, ο εγκαινισμός του οποίου έγινε στις 15 Σεπτεμβρίου του 1963 από τον αείμνηστο Μητροπολίτη Διονύσιο και με πρώτο εφημέριο τον παπα-Γιάννη Παπαδημητρίου.

Ο άγιος Διονύσιος ο εν Ολύμπω:

“Είναι από τους οσίους εκείνους, των οποίων η θερμή αγάπη κι αφοσίωση στον Χριστό και το πνεύμα της στερήσεως και της σταυρώσεως είναι πράγματα άγνωστα κι ακατανόητα στο σύγχρονο κόσμο. Κι όμως πάντα στις ωφελιμοκρατικές αντιλήψεις των ανθρώπων, στο πνεύμα του πεζού υλισμού και της άθεης δραστηριότητας, αντίβαρο κι αντίρροπη δύναμη θα είναι η απάρνηση του κόσμου και η άσκηση των οσίων της ερήμου”. (Μητροπολίτης Διονύσιος Ψαριανός, *Μικρός Συναξαριστής*, Ιαν. 19).

Μας δίδαξε, όπως όλοι οι όσοι, να είμαστε ασυμβίβαστοι στη βάση της αγάπης για τον πλησίον και όχι οπαδοί ενός τυφλού ζηλωτισμού, που χαρακτηρίζεται από σκληρότητα και εκφυλίζεται σε μίσος.

Επαναλάμβανε τη διδασκαλία του Αποστόλου Παύλου ότι ακόμα και να θυσιάσει κάποιος τη ζωή του μη έχοντας αγάπη, τίποτα δεν κάνει. Σημειώνει ο ίδιος στην πνευματική του διαθήκη: "Έχετε αγάπην, υπομονήν και ταπείνωσιν, τέκνα μου, την ξενητείαν ασπάσασθε, την σιωπήν, την προσευχήν και τας νηστείας τας οποίας οι Άγιοι Πατέρες, μας παρέδωκαν, αγωγγύστως φυλάττετε". Και πάλι: "Έχετε κατά Θεόν αγάπη προς αλλήλους, και εάν ούτω πολιτευθήτε, αξιώνεστε της Βασιλείας των ουρανών να συνευφραίνεσθε πάντοτε με τον Δεσπότην Χριστόν και τους Αγίους άπαντας".

Για την εξομολόγηση στην πνευματική διαθήκη γράφει: "Εξομολογείσθε συχνάκις τους λογισμούς σας, διά να μη εμφωλεύουν εις τας ψυχάς σας οι δαίμονες".

Για την αξία και τη σημασία της εργασίας: "ας κάμουν όλοι εργόχειρον, έκαστος

ό,τι γνωρίζει και δύναται. Όστις δύναται και δεν εργάζεται, ας μη τρώγει, κατά τον μέγαν Απόστολον”.

Για το κοινόβιο αφήνει με σαφήνεια και νόημα πνευματικές υποθήκες: “Μη είναι τις από σας ανυπότακτος και ιδιόρρυθμος ή μάλλον ειπείν δαιμονόρρυθμος, ότι αυτό είναι από όλα τα αμαρτήματα το χειρότερον, ότι όποιος κοινοβιάτης έχει αργύρια ή και ιμάτια από τους άλλους περισσότερα, δεν αξιώνεται της ουρανίου αγαλλιάσεως. Εάν δε ευρεθή τις τοιούτος, ας τον διώκουν από το Μοναστήριον ως ψωραλέον πρόβατον, διά να μη μολυνθώσιν από την λύμην αυτού τα επίλοιπα”.

Διαμόρφωσε (από τον Τίμιο Πρόδρομο της Βέροιας και από τον Όλυμπο) πέρα από την πίστη, τον πολιτισμό και βασικά χαρακτηριστικά της εθνικής ταυτότητας των

, δεν
δοση

Συναξάρι καταλήγει: "Και τότε εις τας 23 του Ιανουαρίου μηνός παρέδωκε την αγίαν αυτού ψυχήν εις χείρας Θεού. Το δε τίμιον αυτού λείψανον εντίμως και σεβασμίως ενεταφίασαν εις τον νάρθηκα της Εκκλησίας τον οποίον έκτισε με τας χείρας του αυτός ο μακάριος. Όταν δε ύστερον μετά χρόνους τινάς έσκαψαν τον τάφον του Οσίου, εύρον το άγιον αυτού λείψανον ευωδιάζον...".

Ο ιερός ναός αγίου Διονυσίου Βελβεντού εκφράζει το σεβασμό του:

Στο Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σερβίων και Κοζάνης κ. Παύλο με την ευλογία του οποίου έγινε η ιερή πανήγυρη.

Στην Ιερά Μονή του αγίου Διονυσίου στον Όλυμπο και στον Ηγούμενό της Γέροντα Μάξιμο. Μοναστήρι και Ενορία, ενεργοί πυρήνες, ανεξάντλητης ελπίδας. Πάντα.

Εκφράζει τη χαρά του προς τους συμμετέχοντες στην ιερή πανήγυρη πατέρες: τον Ηγούμενο της Ιεράς Μονής αγίου Νεκταρίου Παλαιογρατσάνου και ιεροκήρυκα της Ιεράς Μητροπόλεώς μας Αρχιμανδρίτη π. Αυγουστίνο Μύρο (κήρυξε στον Εσπερινό), τον Πρωτοπ. π. Κωνσταντίνο Κώστα Αρχιερατικό Επίτροπο της Αρχ. Περιφέρειας Βελβεντού (κήρυξε στη Θεία Λειτουργία), τον Οικονόμο π. Νικόλαο Τσιπλακάκη (Βαθυλάκκου), τον Πρεσβ. π. Αθανάσιο Παπαϊωάννου (Ίμερας και Αύρας), τον Πρεσβ. π. Νικόλαο Κανταρτζή (Μεσιανής και Κουβουκλίων), τον Πρεσβ. π. Αθανάσιο Παπαϊωάννου (Βατερού), τον Πρεσβ. π. Λάζαρο Βασδέκη (Λευκάρων) και τον Πρεσβ. π. Αθανάσιο Γεωργιάδη (Κοιμήσεως της Θεοτόκου

Βελβεντού).

Έψαλαν στο αναλόγιο τους εόρτιους ύμνους οι ψάλτες: ο Μιλτιάδης Ηλιάδης, ο Γιάννης Τζινίκος, ο Γιάννης Παπαγόρας, ο Γιώργος Καραγιάννης, ο Κώστας Γκουντούλας, ο Γιώργος Πιτσιούγκας, η Δήμητρα Κίτση, ο Γιάννης Σόκουτης, ο Τάκης Στεφανόπουλος, ο Γιάννης Γκοργκούτας, ο Γιώργος Στεργιόπουλος, ο Αριστείδης Σταμάτης. Η όμορφη ψαλμωδία των ψαλτών συνέβαλε πολύ στο κλίμα κατάνυξης.

Διακόνησαν στο Ιερό: ο Λάμπρος Κουτσιούκης, ο Ευθύμης Καραγκιώζης, ο Κωνσταντίνος Γεωργιάδης, ο Λεωνίδας Ματόπουλος, ο Μιχαήλ Αντωνίου, ο Γιάννης Παραλούκας, ο Θοδωρής Παραλούκας, ο Γιώργος Ηλ. Παπαγεωργίου. Διακόνησαν στο νάρθηκα ντυμένες με παραδοσιακές στολές (του συλλόγου "Η Τσιούκα" της Αγίας Κυριακής) οι μαθήτριες του Λυκείου Βελβεντού: Βασιλική Μινάη, Ιωάννα Στεφάνου και Μαρία Ματοπούλου.

Παρέστησαν από την Αυτοδιοίκηση: ο Αντιπρόεδρος της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας Γιάννης Σόκουτης, ο Δήμαρχος Σερβίων-Βελβεντού Αθανάσιος Κοσματόπουλος, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Ζήνων Παπαδημητρίου, ο Αντιδήμαρχος Νίκος Τέτος. Ο Πρόεδρος της Δ.Κ. Βελβεντού Δημήτριος Πιτσιάβας, η Πρόεδρος της Τ.Κ. Πολυφύτου Εριφύλη Φουντούλη, η Πρόεδρος του ΚΑΠΗ Βελβεντού και μέλος του τ. Συμβουλίου Βελβεντού Ελευθερία Θεοχαροπούλου, ο Πρόεδρος της Τ.Κ. Πλατανορέματος Γεώργιος Λαγογιάννης.

Από την τοπική Εκπαίδευση προσήλθαν στην ι. πανήγυρη νηπιαγωγοί, δάσκαλοι, καθηγητές, μαθητές και μαθήτριες.

Από την Καστανιά Πιερίας ο πρόεδρος του πολιτιστικού συλλόγου "Η Αγία Παρασκευή" Πολυφύτου Γεώργιος Μαρκόπουλος και μέλη του συλλόγου.

Στο κέρασμα και στην τράπεζα διακόνησαν: η Αθανασία Κώστα πρεσβυτέρα, η Ολυμπία Δολδούρα, η Χαρούλα Ματοπούλου, η Ειρήνη Καρδάκου, η Θεοδώρα Κακούλη, η Ανθούλα Κουτσιούκη, η Θεοδώρα Νώτα, η Ευανθία Σκούμπα, Σταματία Στεργιοπούλου, η Ευθυμία Στεργιοπούλου, η Λένα Τέτου, η Θεοδώρα Στεργιοπούλου, η Μεθοδία Γκέκα, η Θεοδώρα Δελνιώτου, η Χρυσούλα Βάσσου, ο Γιώργος Στεφάνου, ο Δημήτριος Στεφάνου, ο Γιάννης Παπαγόρας, ο Λάμπρος Κουτσιούκης.

Ανάγνωση ποιήματος στο αρχονταρίκι. Στην τράπεζα ο ποιητής Γιάννης Παπαγόρας διάβασε το παρακάτω ποίημά του:

Ο Άγιος του Ολύμπου και του Βελβεντού.

Χαρμόсуна η καμπάνα και τα σήμαντρα

σημαίνουν στ' Αη-Διονύση τ' άγιο σπίτι.

Κρύο και βαρυχειμωνιά. Μα η χάρη του άπλωσε

μια ζεστασιά στων χριστιανών τα στήθη.

Σεπτή η εικόνα του στην Άγια Τράπεζα

με δέος οι παπάδες ευλογούνε

κι οι ψάλτες ταπεινά και με κατάνυξη

σεμνά-γλυκά κι αυτοί υμνολογούνε.

Του Άγιου η παρουσία ολοζώντανη,

καρδιά-καρδιά, ψυχή-ψυχή σιμώνει,
το νιώθει και ριγά το εκκλησίασμα
κι η προσευχή στα χείλη δυναμώνει.
Δάκρυα της ψυχής στα μάτια φτάνουνε
πλημμύρισε απ' αγάπη η καρδιά μας.
Κι ο Άγιος ο καλός μας, ο φιλόνητος
πρεσβεύει στο Χριστό, στην Παναγιά μας.

Φωτο:Βασίλης Κώστας

Απολυτίκιον. Ήχος α . Της ερήμου πολίτης.

Του Ολύμπου οικήτωρ, Πιερίας αγλαΐσμα, και της επωνύμου Μονής σου ιερὸν περιτείχισμα, εδείχθης Διονύσιε σοφέ, βιώσας ὡσπερ Ἄγγελος ἐν γῆ, και παρέχεις την ταχείαν σου αρωγήν, τοις ευλαβῶς κραυγάζουσιν. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σε θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ενεργούντι δια σου πάσιν ἰάματα.

Μεγαλυνάρια

Όλυμπε υπέρτατε των βουνών, χαίρε και ευφραίνου, κεκτημένος συ βοηθόν, ρύστην και προστάτην, εν τοις πειρατηρίοις, τον θείον και υπέρλαμπρον Διονύσιον.

Πάσης Πιερίας Καθηγητά, Βελβεντού Κοζάνης, εκουσίως συνοικιστά, ημών των αναξίων, πρεσβείαις Θεοτόκου, τας αμαρτίας λύσον, ω Διονύσιε. (Γ.Π.)